

ایالات متحده آمریکا خون بهای دو پاکستانی را پرداخت

مگر منتظر صورت حسابهای دیگر باشد

قرار اطلاع بسیاری از منابع خبری منجمله رویتر به روز چهارشنبه ۱۶ مارچ یک تبعه آمریکائی به اسم (ریموند دیویس ۳۶ ساله) که در عین حال به حیث قراردادی سی.آی.ای و به قول مقامات آمریکائی کارمند سفارت آن کشور در پاکستان بود، از تاریخ ۲۷ جنوری سال روان به اتهام قتل دو تبعه پاکستانی به نامهای زیشان حیدر و مباشر بخاری، در قید مقامات پاکستانی در شهر لاهور قرار داشت که در بدل پرداخت ۲.۳۴ میلیون دالر بنام خون بها به خانواده های مقتولین از قید رها، و در همان روز از پاکستان پرواز داده شد.

خوب قبول داریم که حیات دو انسان ولو از هر جائیکه بود و به هر ملتیکه تعلق داشت، توسط یک نفر دیگر به هر طوری که بود گرفته شد، اما حیات قاتل توسط زر و زور خریده، و به کشورش آورده شد. سوال اینجاست، آیا انسانها در این کره خاکی که به قدرت خداوند متعال ۹ ماه در بطن یک مادر پرورنده میشوند، و چشم به این جهان می گشایند، از نگاه ارزشهای انسانی فرق دارند؟ که بعضی ها به میلیون دالر معامله و تبادل می شود و دیگران به اصطلاح افغانی ما به ارزش گاه ماش تبادل و خونها داده میشوند. مثال زنده آن در مجله اشپیگل آلمان به تاریخ ۱۰/اگست/۲۰۱۰ به نشر رسیده که جرمنی بعد از ۸ ماه غور، بررسی و مذاکره (نه با مقامات افغانی بلکه در بین خود) تصمیم گرفت که به هر یک از قربانیان بمباردمان کورکورانه اش به تاریخ ۴/سپتمبر/۲۰۰۹ در ولایت قندوز که منجر به شهادت ۱۱۳ نفر گردید، مبلغ \$۵۲۸۰ دالر که معادل ۴۰۰۰ یورو میشود بپردازد. اینست شمه از کشتار ناتو در افغانستان.

(اینست عدالت در قسمت اتباع کشوری که رهبر دلسوز و مردانه صفت ندارد، وای به حال این مردمیکه در بین دو سنگ آسیاب جبراً قرار داده شده اند) به همین رابطه سر گذشت واقعی به یاد آمد:

زمانی پدر مرحوم و ریش سفیدم در قریه ما از طرف مؤظفین خلق و پرچم مورد باز پرس قرار گرفت که چرا از طرف شب به اروپای اشرار طعام می دهید، پدرم به جواب گفت که به شما هم غذا میدهم زیرا همین اسلحه که شما در دست دارید آنها هم دارند، و مردی سالخورده مثل من توان مقابله با هیچیک از شما را ندارد. تاریخ تکرار شده و مردم افغانستان یکبار دیگر به عین ماجرا مبتلا گشته اند. بمبارد آمریکائیها و حملات انتہاری گروههای وحشی و خدا ناترس (ناتو - طالب)

در شرایط فعلی افغانستان حتی سازمانهای بین المللی به حیرت رفته اند و راه از نزد شان گم شده که به کدام طرف رو بیاورند، قسمیکه رئیس کمیته صلیب سرخ از قول مردم نقل میکند "که در میان درگیری گیر آمده ایم و نمیدانیم به کدام طرف رو بیاوریم". دو برادریکه بیل به سر شان هایشان بود و بیل هایشان به شکل تفنگ برای پیلوتان دست و پاچه شده ناتو وانمود گردیده است، در اثر بمبارد به شهادت رسیدند، به همین منوال ۹ طفل معصوم با عالمی از آرزوهای طفلانه شان که مصروف جمع آوری هیزم بودند، نه بیلی به شان بود و نه تفنگی، توسط حملات هوایی ناتو جام شهادت نوشیدند خداوند جنت فردوس را نصیب شان بگرداند. اما بازمانده هایشان جز یک تأثر و معذرت (ساری) از طرف مقامات داخلی و خارجی چیزی دیگری ندیدند و نشنیدند. این است

ارزش زندگی یک افغان

از کی گله و شکوه کنیم؟ از سردمداران افغانستان در سه دهه اخیر و یا از باداران شرقی و غربی شان؟ راه از همه ملت افغانستان گم است به استثنای جنگسالاران که آنها راه خود را پیدا کرده اند که چطور به زندگی ننگین و شرم آور خود با معامله گریهای منافقانه با هر گروه، باند، و کشور های خارجی به مقاصد بقای شان با غصب دارانی های عامه ادامه دهند.

از جناب صبغت الله مجددی، بحران الدین ربانی، سید احمد گیلانی، آصف محسنی، عبدالرسول سیاف، کریم خلیلی، محقق، قسیم فهیم، یونس قانونی، عبدالله دو سره، رشید دوستم و غیره قاتلین این ملت بیدفاع که کابل زیبا را به حمام خون مبدل ساخته بودند، امروز با تأسیس شورای صلح تقابلی، برای خود وقت می خردند که چند روز دیگر هم به قدرت بمانند و به زندگی ننگین خود بیشترمانه ادامه بدهند، باید سوال شود:

که از چند سال به اینطرف شما تیکه داران رهبری افغانستان، حکمتیار و طالبان را میشناسید؟

دپانو شمیره: له ۱ تر 2

چرا در همان موقع ایکه به دستور باداران پاکستانی و ایرانی خود داخل کابل شدید عقل و فراست را به جای غرور و تکبر حگم خود نساخنتید؟

چرا متحدانه بدون کدام خود خواهی و نوکر صفتی یک دولت مشترک اسلامی را نساخنتید؟

تا کشور و ملت ما به این روز نمرسید، کابل زیبایی ما به مخروبه مبدل نمی شد، آبرو و عزت افغانستان و مردم اش در منطقه و جهان نمی ریخت، و مرهمی به زخمهای مردم خود که از جفای نا بخشودنی باند های خلق و پرچم دیده بودند نگذاشتید، بر عکس شما مسلمان نماها دست به اعمالی زدید که جنایات باند های خلق و پرچم در نظر مردم کمرنگ شده است و امروز سر بلند زیر ریش های انبوه شما فاسدین در همه عرصه ها دست دراز دارند.

آقایان هر یک **بحران الدین ربانی** و **کریم خلیلی** شما که دشمنان درجه یک طالبان عقبگرا بودید، و حالا هم هستید و طالبان سیاه دل هم به خون شما تشنه، چطور امکان دارد که امروز بنابر سیاستهای دروغی و مردم فریبانه خود آنها

را برادران مسلح مخالف خطاب می نمایند، و با براه انداختن کنفرانس های تظاهری و سفر های رسمی و غیر رسمی با مصارف سرسام آور که شکم هزاران گرسنه ما با آن پولها سیر میشود از ایشان دعوت مینمائید که در گشتی مملو از فساد شما سوار شوند تا بار بی ننگی شما بدون زحمت به منزل مقصود برسند، و حاکمیت دولتمردان ایران و پاکستان را در افغانستان به خوبی پیاده بسازید. اما جای بسیار خوشی برای ملت افغانستان است که طالبان این دعوتها و مصالحات شیطانی شما را لیبیک نگفته و نمی گویند، زیرا طالب همان طالبی است که ۲۰ سال پیش بنابر مخالفت های درونی شما جنابان با همان مفکوره های تاریک خود زاده شده و آوردن تغییر به سیاستهای آنها محال است و جنون. **ببینید ربانی میخواهد به راستی صلح کند.**

ربانی: مور غوارو چی مخالفانو ته قناعت ورکرو چی په رښتیا سوله غوارو (قبلاً دروغ بود)

در آخر از جناب کرزی و جنگسالاران ایکه مثل مار ها بدور کرزی حلقه زده اند، دست و زبانش را بسته اند میخواهم که به لحاظ آن خدائیکه هست تان کرده و بخیر نیست تان میکند، از سر مردم افغانستان دست بردار شوید، تا از کشتار هموطنان بی دفاع ام از طرف قوای خارجی و گماشتگان ایران و پاکستان (طالبان) نجات پیدا کنند.

پایان

د پانو شمیره: له ۲ تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنيت تاسو همكاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه كړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: د ليكنيزې بڼې پازوالي د ليكوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليكنه له راليرلو مخكې په ځير و لولئ